

Všetko, čo naozaj potrebujem vedieť, som sa naučila v materskej škole.

Keď sa ma niekto opýta, čo som sa naučila v materskej škole, tak mu odpoviem: zdokonalila som sa napríklad vo viazaní šnúrok na topánkach, naučila som sa správne držať príbor, no najdôležitejšie, čo mi dala škôlka je to, že mi ukázala už ako malej, čo chcem raz v živote robiť. Naučila ma tie najdôležitejšie slovíčka do života a to: prosím, nech sa páči a dakujem. Taktiež mi do života priniesla skvelých kamarátov, s ktorými sa stretávam do dnes a veľmi milé pani učiteľky, s ktorými máme stále úžasný vzťah. K srdcu mi najviac prirástla pani učiteľka Danka, ktorá mi celé 4 roky bola druhou maminkou a veľkou oporou. Čítala nám rozprávky, hrávala na flaute, utešovala ma vždy, keď som mala slzy na lícach a učila nás rôzne básničky. Spolu s mojou sestrou dvojičkou Laurinkou sme navštevovali od mala všelijaké krúžky. Najprv to bola výtvarná, potom spevácky a nakoniec nás chytil za srdce aj tanec. V škôlke sme sa mali vždy dobre. Pani učiteľky sa o nás starali dokonalo. Každý deň dakujem mojim rodičom, že mňa a moju sestru prihlásili zrovna do škôlky na Požiarnu ulicu do Púchova, pretože na ňu máme len krásne spomienky. Veľmi si vážim lásku od našich pani učiteliek, lebo nám ukázali, že všetko, čo v živote robíme, musíme robiť s láskou. Verím, že raz aj ja budem pre detičky takou výbornou pani učiteľkou, ako boli ony pre mňa, pre moju sestru a vlastne...pre nás všetkých!

